

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 33/2025-13

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], narodenej [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej Advokáti Heinrich s.r.o., Skautská 12, Nitra, proti uzneseniu Okresného súdu Malacky č. k. 8P/64/2024-245 z 10. septembra 2024 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 20. decembra 2024 domáha vyslovenia porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením okresného súdu, ktorým jej bola podľa Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) uložená poriadková pokuta.

II.

2. Sťažovateľka sa návrhom domáha zmeny úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom a nahradenia súhlasu otca so zmenou bydliska detí. V konaní bolo nariadené pojednávanie na 10. september 2024 o 11.00 h, no ešte 6. septembra 2024 otec navrhol nariadiť neodkladné opatrenie, ktorým by bolo sťažovateľke prikázané odovzdať deti do jeho starostlivosti, keďže sťažovateľka sa bez jeho súhlasu s deťmi odsťahovala z [REDAKOVANÉ] do [REDAKOVANÉ].

3. Sťažovateľka sa na toto pojednávanie napriek predvolaniu nedostavila a neúčast' ospravedlnila mailom doručeným okresnému súdu v deň pojednávania o 9.12 h, v ktorom uviedla, že dostaviť sa pre poruchu auta nemôže. Za to jej okresný súd namietaným uznesením podľa § 102 ods. 1 písm. b) CSP uložil poriadkovú pokutu 200 eur, keďže tým, že sa včas a z vážneho dôvodu neospravedlnila a nedostavila sa na súd, sťažila postup konania. Okresný súd poukázal na to, že sťažovateľka mala byť hodinu predtým na úrade práce v meste sídla súdu, no ani tam neprišla a telefonicky úradu uviedla, že má na aute defekt. Podľa úradu sťažovateľka na podobné stretnutie meškala hodinu aj týždeň skôr s rovnakým odôvodnením. Okrem toho okresný súd poukázal na to, že sťažovateľka sa s deťmi bez súhlasu otca odsťahovala z ich bydliska, hoci bola poučená,

že tak nemôže urobiť, a potom úradu nezdvihala telefón a súdu navrhla vec postúpiť inému súdu. Vzhľadom na tieto skutočnosti okresný súd dospel k záveru, že neúčast' sťažovateľky na pojednávaní bola úmyselná, keďže pri vzdialenosti [REDAKOVANÉ] od okresného súdu (autom ideálne dve hodiny a 22 minút) by sťažovateľka, ktorá o 9.12 h. oznámila poruchu auta, nebola schopná dostaviť sa či už na úrad o 10.00 h, alebo okresný súd o 11.00 h.

III.

4. Sťažovateľka tvrdí, že cestou na pojednávanie dostala defekt a tiež začala blikať kontrolka motora. Jej nepojazdné auto bolo odtiahnuté. Z k ústavnej sťažnosti priložených dokladov vyplýva, že 10. septembra 2024 o 11.14 h bolo auto prijaté do servisu vo Zvolene so svietením kontrolky motora, čo bolo opravené 25. septembra 2024. Okrem toho sťažovateľka poruchu dokumentuje fotografiou auta na odtáhovom vozidle. Sťažovateľka je toho názoru, že pre túto okolnosť sa nemohla dostaviť na pojednávanie, za čo sa aj hneď ospravedlnila. Odôvodnenie namietaného uznesenia považuje za nedostatočné. Namietá, že by sa na pojednávanie nedostavila úmyselne. Spojenie nedostavenia sa na pojednávanie s jej návrhom na postúpenie veci inému súdu považuje za arbitrárnu fabuláciu. Rovnako vníma spojenie jej neúčasti na pojednávaní s jej neúčast'ou na stretnutí na úrade 4. septembra 2024, keď dostala defekt, čo preukázala dokladom o výmene kolesa.

5. Sťažovateľka rozsiahlo namietá príslušnosť okresného súdu, ktorému oznámila, že sa s deťmi zdržuje mimo jeho obvodu. Namietané rozhodnutie považuje za šikanózne a rovnako sa vyjadruje k jeho neskoršiemu ústavnou sťažnosťou nenamietanému uzneseniu, ktorým jej bolo nariadené odovzdať deti otcovi. Z týchto rozhodnutí a postupov okresného súdu vyvodzuje zaujatosť sudkyne.

IV.

6. Ústavná sťažnosť je zjavne neopodstatnená a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) odmietnutá. Rozhodnutie o uložení poriadkovej pokuty môže neprípustne zasiahnuť do základných práv, a preto podlieha prieskumu z hľadiska rešpektovania zásad spravodlivého procesu (I. ÚS 41/2015, IV. ÚS 562/2018). Na rozhodovanie súdov o uložení pokút sú primerane kladené požiadavky vyvoditeľné zo základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Znamená to predovšetkým to, že takéto rozhodnutia musia mať zákonný podklad a nemôžu byť prejavom arbitrárneho prístupu.

7. Namietané uznesenie okresného súdu vychádza z nepochybných skutočností nedostavenia sa sťažovateľky na pojednávanie a z toho, že sťažovateľkou v mailovom ospravedlnení uvedené ospravedlňujúce skutočnosti nepovažoval okresný súd za preukázané. Okresný súd vo svojom rozhodnutí vychádza z toho, že ak ospravedlnenie bolo doručené o 9.12 h, je zrejmé, že sťažovateľka sa na pojednávanie o 11.00 h rovnako ako na stretnutie na úrade o 10.00 h nemienila dostaviť, keď cesta z jej bydliska na súd trvá autom skoro dve a pol hodiny. Tento rozhodujúci argument okresného súdu nie je zjavne mylný. Tvrdenia sťažovateľky v ústavnej sťažnosti ho rozumne nevyvracajú, čo je spôsobené ich nízkou mierou konkrétnosti. Sťažovateľka tvrdí, že cestou autom na pojednávanie dostala defekt a okrem toho začala blikať kontrolka motora. Tieto skutočnosti mohli byť dôvodom, pre ktorý sa náhle nemohla dostaviť na pojednávanie. Nie sú však dostatočnou reakciou na konkrétne časové súvislosti, z ktorých vychádza základný argument

okresného súdu. Nie je zrejmé, kedy sa sťažovateľka vydala autom na pojednávanie, kedy a za akých okolností dostala defekt, kedy a kde na ceste jej začala blikať kontrolka, kvôli čomu kedy a kde privolala odtáhovú službu. Tieto skutočnosti nemožno vyvodit' ani zo sťažovateľkou až v ústavnej sťažnosti predložených listín. Súbor sťažovateľkou tvrdených skutočností v dôsledku ich nedostatočnej konkrétnosti tak nevyvracia základný argument namietaného uznesenia okresného súdu v miere, ktorý by postačoval na záver o tom, že východisko uznesenia okresného súdu je zjavne mylné či nedostatočne zdôvodnené, a preto ako arbitrárne rozporné s uvedenými ústavnými právami sťažovateľky. S ohľadom na rozsah a dôvody ústavnej sťažnosti, ktorými je ústavný súd podľa § 45 zákona o ústavnom súde viazaný, tak nemožno dospieť k záveru, že by namietaným uznesením okresného súdu došlo k porušeniu ústavných práv sťažovateľky.

8. Celkom inak by tomu mohlo byť, ak by sťažovateľka tvrdila a preukazovala napríklad to, že zo [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] do Malaciek vycestovala v dostatočnom predstihu pred začatím pojednávania a náhodou defektu či vady motora jej auta bola postihnutá niekde na ceste trvajúcej spravidla dve a pol hodiny. Sťažovateľka namiesto konkrétnych tvrdení zdôvodňujúcich mylnosť namietaného uznesenia svoju hypertrofickú argumentáciu odkláňa k celkom iným skutočnostiam, ktoré sa týkajú ďalšieho rozhodnutia a postupov okresného súdu. Sťažovateľka ústavnú sťažnosť smeruje proti uzneseniu o uložení pokuty, no celkom neadresne kritizuje uznesenie o neodkladnom opatrení a jeho výkone. Pritom formuluje nesprávny konštrukt o nepríslušnosti okresného súdu, hoci jej pri jej právnom zastúpení musí byť zrejmé, že príslušnosť okresného súdu, na ktorý podala svoj návrh, bola založená podľa § 112 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku bydliskom detí v čase začatia konania, pričom k zmene príslušnosti súdu môže podľa § 112 ods. 2 Civilného mimosporového poriadku dôjsť len vtedy, ak sa zákonným spôsobom menia okolnosti, podľa ktorých sa posudzuje miestna príslušnosť a pôvodne príslušný súd v záujme maloletých prenesie svoju príslušnosť na iný súd.

9. Na okraj nemožno neuviesť, že sťažovateľke nič nebránilo v tom, aby svoje konkrétne tvrdenia a dôkazy o dôvodoch nedostavenia sa na pojednávanie uviedla okresnému súdu inak ako len strohým mailom. Rovnako ani okresnému súdu nič nebránilo v tom, aby si pred uložením pokuty vyžiadal tvrdenia a dôkazy sťažovateľky tak, aby o uložení pokuty rozhodol aj po zvážení toho, čo sťažovateľka uviedla, či skôr mohla uviesť a preukázať v ústavnej sťažnosti. Zdržanlivosť súdu pri ukladaní poriadkovej pokuty je zvýraznená tým, že CSP na rozdiel od Občianskeho súdneho poriadku nepripúšťa odvolanie proti rozhodnutiu o uložení poriadkovej pokuty a neobsahuje ani ustanovenie o možnosti jej dodatočného odpustenia (III. ÚS 469/2021). Okresný súd mohol pri uložení pokuty postupovať uvážlivejšie, obdobne obozretnejšia však mohla byť i sťažovateľka. Obe strany ústavnoprávneho konfliktu o nezanedbateľných 200 eur mohli byť uvážlivejšie. To však nemení nič na tom, že z argumentácie sťažovateľky nemožno vyvodit' porušenie jej ústavných práv namietaným uznesením okresného súdu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. januára 2025

Robert Šori
predseda senátu